

Mikael Wivel við nýggju bókini um føroyska list

Malan Marnersdóttir, forkvinna í stýrinum fyri Listasavn Føroyar, takkar Helga Fossádal

Eyðbjørg og Helgi Fossádal, Katrin í Gongini og Øssur Mohr

Helgi Fossádal og Heini Olsen

Niels Orth, nýggi stjórin í Listasavni Føroya

Marjun Sigurðsdóttir, Ólavur Jøkladal, Elsa av Reyni og Lydia Arge

"Så maler vi bare de forgyldte" svarede han. Og som sagt så gjort – jeg malede selv et par stykker af dem - og pludselig så det hele meget bedre ud.

De forbitrede har som et af deres bovlamme argumenter fremført, at Helgi Fossádal ikke er kunsthistoriker og derfor ikke er egnet til at drive et kunstmuseum.

Som om det var af afgørende betydning.

Knud W. Jensen fra Louisiana var jo heller ikke kunsthistoriker – lige så lidt som hans afløser Poul Erik Tøjner er det. Til gengæld har begge disse direktører været bristefærdige af viden, passion og positiv energi – akkurat som Helgi Fossádal.

Og jeg ved hvad jeg taler om:

Da jeg besøgte Listasavn for første gang, gennemgik således vi den faste ophængning, og Helgi tegnede og fortalte og øsede af sin store viden.

Og der faldt snart skæl fra mine

blaserte københavner-øjne.

Jeg kendte selvfølgelig Mikines og Ruth Smith og Ingálvur og Trondur Patursson, men det var sådan set også alt. Og det var skammeligt.

Der var jo masser af fine kunstnere og gode billeder her, af Steffan Danielsen, Thomas Arge, Elinborg Lützen, Eli Smith, Anker Mortensen, Øssur Johannesen – og ikke mindst af fænomenet Didrikur a Skarvanesi.

Da Helgi fornam min forbløffelse og stigende interesse, gik vi videre ned i magasinerne og så det hele, rub og stub, trådvæg for trådvæg. Han var måske nok lidt udmattet bagefter, men jeg var opstemt, fordi jeg havde fået nye øjne.

Og Helgi slap ikke grebet. Han er jo også et målrettet menneske.

Kort efter ringede han til mig, og spurgte lige ud af det blå, om jeg havde lyst til at skrive en bog og arrangere en udstilling om Ingálvur av Reyni. Det havde jeg

selvfølgelig.

Og i den forbindelse hjalp han mig med alt og kørte mig bl.a. omkring på øerne til alle de relevante steder, hvor jeg samtidig lærte at elske den storladne færøske natur, der er forudsætningen for de meste af den kunst, der bliver skabt heroppe.

Det var et fuldkomment forrygende forløb.

Sådan var starten, og da udstillingen var slut og pakket ned og sendt til Danmark, foreslog jeg ham, at jeg lavede en nyophængning af samlingerne.

Og med sin vanlige generøsitet slog han straks til.

Det var fint, for dels havde jeg lyst til at bruge mine nye øjne i praksis – og dels regnede jeg med, at Helgi ikke ville få så meget at høre fra de forbitrede. De kunne jo nu vende deres vrede mod mig.

Kulminationen i denne, min fortsatte fordybelse i den færøske kunst er så bogen her. SEKEL –

færøsk kunst i 100 år.

Hvor jeg forsøger at give mine indtryk ord og min opfattelse videre til andre. Og trække nogle spor gennem det righoldige materiale, som vidner om at en stor samlende kraft har virket op gennem århundredet, fra Mikines og frem til i dag.

Igen har der været tale om en stor lydhørhed fra Helgis side.

Da han så min nyophængning af samlingerne, så han samtidig også mulighederne for en skreven fremlæggelse af tingene.

Og vi blev så blev enige om, at bogen skulle foreligge netop i dag, hans sidste officielle på Listasavn.

Dels som en kraftig gestus, der kunne symbolisere den store indsats, Helgi Fossádal har ydet for færøsk kunst i de forløbne 7 år – og dels som en forsonende gestus, der måske kunne få det forbitrede til at besinde sig.

Som det gerne skulle fremgå af det sagte, så opfatter jeg ikke Helgis

7 år som magre, men som fede – i det i enhver betydning af udtrykket.

For Listasavn har ikke alene haft en sjældent begavet og generøs direktør i Helgi Fossádal, men også en helt uovertruffen ambassadør for færøsk kunst som helhed.

Både i ind- og udland.

For mig personlig har forløbet ikke alene været lærerigt, men det har også været en stor inspiration og fornøjelse at skrive teksten. Endnu et forrygende forløb i sparring med Helgi. Tak fordi du holdt mig til ilden.

Tidligere forbandt jeg Færøerne med digteren og sangeren Regin Dahl som jeg i min ungdom har kendt som en ven og som jeg her moret mig sammen med talløse gange. Sådan er det ikke længere.

Fremover vil jeg snarere forbinde dette smukke land med Helgi Fossádal.

bmikael@wivel.nu